

...

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

10.Gf.40.240/2024/6.

A felperes:

Felperes

Cím2

A felperes képviselője:

Hevesi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hevesi Márta ügyvéd)

Cím7

Az alperes:

Alperes3

Cím9

Az alperes képviselője:

Balsai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd)

Cím8

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

37.G.42.119/2023/32/III.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja;

kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 500.000 (Ötszázezer) forint + áfa elsőfokú perköltséget, valamint fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket;

az illetékfizetési kötelezettség a jelen ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) ítéletével a felperes többször módosított keresetének – amelyben kérte az alperest 93.899.999 forint és ennek 2014. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezni elsődlegesen szerződésszegéssel okozott kár, másodlagosan a teljesítés jogos ok nélküli megtagadása miatt a lehetetlenné válás jogkövetkezményeként érvényesített kár, harmadlagosan késedelemmel okozott kár, negyedlegesen a szerződés teljesítése címén – helyt adott és kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 93.899.999 forintot, valamint ezen összeg 2014. január 1. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatát és 5.463.355 forint perköltséget azzal, hogy a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat mértékével egyezik meg.

[2] A határozata indokolásában rögzítette, hogy a 2012. november 5-én kelt szerződésszám azonosítószámú támogatási szerződés (a továbbiakban: támogatási szerződés) vonatkozásában a támogatói oldalon a támogató elnevezése jogutódja a Pénzügyminisztérium, majd a Alperes1 lett, míg 2024. január 1. napjától a Alperes1 jogutódja a Alperes2.

[3] Az elsőfokú bíróság elsőként az alperes elévülési kifogását vizsgálta és rögzítette, hogy a felek által nem vitatottan az elévülés kezdete a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.633.215/2019/6. számú jogerős ítélete alapján 2014. január 1. napja.

[4] A 2015. augusztus 14. napján kelt levél feladásának és az alperes jogelődje által történt átvételének bizonyítása hiányában ez a nyilatkozat az elévülés megszakítására nem volt alkalmas.

[5] A Jpe.III.60.027/2022/15. számú jogegységi határozat (a továbbiakban: 6/2022. JEH) rendelkező részének 2. pontja és az indokolás [51] és [52] pontjai alapján megállapította, hogy a követelés egy részének a megfizetése érdekében indított kereset csak a keresettel érvényesített értékre nézve alkalmas a követelés elévülésének a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 327. §-a szerinti megszakítására. Ennek alapján a helyi bíróság előtt indított kereset csak 1.077.500 forint kárkövetelés és késedelmi kamata tekintetében szakíthatta meg az elévülést.

[6] Megállapította azt is, hogy a 2016. március 23. napján kelt levél annak tartalma szerint a teljesítés követelése, hiszen a felperes arra utalt, hogy a támogatás kifizetésének elmaradása esetén bírósághoz fordul. A rPtk. 207. §-a szerint az alperes jogelődjének ezt a nyilatkozatot akként kellett értenie, hogy a felperes akarata a neki megítélt támogatás kifizetésére irányul. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes ezzel a felszólításával az elévülést megszakította.

[7] Ezt követően a felperes az alperes jogelődjét 2019. október 10. napján kelt és az alperes jogelődje által 2019. október 18. napján átvett levelében az alperes által sem vitatottan felszólította 98.900.000 forint támogatási összeg és késedelmi kamata megfizetésére.

[8] Minderre figyelemmel az elévülés a rPtk. 327. §-a alapján megszakadt, és a felperes a jelen pert a Ptk. 327. § (2) bekezdése alapján újból megkezdődött elévülési időn belül indította meg, ezért a keresetet érdemben bírálta el.

[9] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. § (1) bekezdésében és a 6/2022. JEH rendelkező részének 2. pontjában foglaltakra utalással vizsgálta az ítélt dolog hatályának fennálltát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.P.89.261/2018/12. számú és a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.633.215/2019/6. számú határozata, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak (a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. január 14. napján kelt 41.Pkf.635.658/2020/3. számú végzésével helybenhagyott) 37.P.87.916/2020/3. határozata vonatkozásában. Megállapította, hogy ítélt dolognak kellett tekinteni – egyebek mellett – azt, hogy az alperes jogelődje úgy közölt elállási nyilatkozatot, hogy az ehhez való joga nem nyílt meg, továbbá a nyilatkozat közlése és a támogatás kifizetésének megtagadása szerződésszegésnek minősül.

[10] A fennálló jogazonosságból arra következtetett, hogy a jelen perben az anyagi jogerő hatása kizárta az elbírált jogról és annak tényeiről hozott ítélettel ellentétes tartalmú határozat meghozatalát, így a szerződésszegés eltérő minősítését is. Az alperes az elállási joga megnyílását többek között a túlárazásra alapította, azonban a Fővárosi Törvényszék 56.Pf.633.215/2019/6. számú jogerős ítélete – a bizonyítékok mérlegelésével – már jogerősen elbírálta azt a tényt, hogy az alperes elállási joga nem nyílt meg, mert nem bizonyította a túlárazást. Az alperes szerződésszegését az ítélt dolog miatt már nem lehetett vitássá tenni, ezért a bíróság új szakértőt nem rendelhetett ki, azt nem egészíttethette ki és a szakvélemény helyességét, a szakértő kompetenciáját sem vizsgálhatta.

[11] A fentiek alapján az alperest – az elsődleges kereseti kérelemben foglaltakkal egyezően – a rPtk. 318. §-a és 339. §-a alapján kötelezte a szerződésszegéssel okozott kár és a rPtk. 360. §-a alapján a rPtk. 301. §-a szerinti késedelmi kamat megfizetésére, míg a további bizonyításra tett indítványokat szükségtelenként mellőzte.

[12] Az elsőfokú bíróság 2024. október 17-én kelt 37.G.42.119/2023/49. számú végzése értelmében a Alperes2 jogutódja a Alperes3.

[13] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amelyben kérte elsődlegesen a megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes 2016. március 23-i levele alkalmas volt az elévülés megszakítására, mert az nem felelt meg a rPtk. 327. § (1) bekezdése szerinti felszólítás tartalmi követelményeinek. Ebben a levélben ugyanis a felperes azt sérelmezte, hogy az alperes még nem bírálta el a 2015. augusztus 14-i, a szabálytalansági döntésével szemben benyújtott jogorvoslati kérelmét, továbbá a szabálytalansági eljárás megszüntetése és a támogatási szerződésben foglaltaknak való eleget tétel hiányában kilátásba helyezte kártérítési per megindítását.

[15] Hivatkozott a Kúria Pfv.V.22.191/2017/9. számú határozatában foglaltakra, amelynek értelmében az elévülés megszakítására csak olyan konkretizált kérelem alkalmas, amely alapján a kötelezettel szemben támasztott követelés azonosítható. A felperes által hivatkozott levél a tartalmát tekintve a szabálytalansági eljárással kapcsolatos kötelezettségeknek való eleget tételre felhívás, nem jelöli meg a tényállást, a követelés pontos összegét és azt sem, hogy a támogatási szerződésben foglalt mely kötelezettség az, amely teljesítésének elmaradásával összefüggésben a felperes per megindítását helyezte kilátásba. A levélből sem a pontos követelés, sem az nem derül ki egyértelműen, hogy az igény érvényesítése esetén mi lesz a jogvita tárgya.

[16] Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a 2016. március 23-án kelt levél az elévülést nem szakította meg, ezért az ítélet a rPtk. 327. § (1) bekezdésében foglaltakat sérti.

[17] Állította, hogy a felperes keresete a rPtk. 324-326. §-ai alapján amiatt is elévült, mert a korábbi részkövetelés érvényesítése az elévülési időt nem szakította meg és a felperes a jelen követelését az elévülési időn túl terjesztette elő. E tekintetben hivatkozott a Kúria Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi határozatában foglaltakra.

[18] A másodlagos, hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme alátámasztására előadta, hogy az ítélet jogsértő azért is, mert figyelmen kívül hagyta azt a hivatkozását, hogy a büntetőeljárásban beszerzett szakértői vélemény helyességéhez nyomatékos kétség fér. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 263. § (1) bekezdését és a 267. §-át megsértve a 6/2022. JEH iránymutatását tévesen értelmezte, ugyanis a jogegységi határozat nem zárja el attól, hogy a már elbírált tényállás körében új bizonyítási indítványt terjeszthessen elő, ugyanis ez az indítvány a felperes állításának ténybeli alapját eddig el nem bírált módon vonta kétségbe, a korábbi védekezését kiegészítette.

[19] Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem észszerű, ezért a bizonyítás lefolytatása céljából a hatályon kívül helyezésnek és az eljárás érdemi szaktól történő megismétlésének van helye.

[20] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[21] Az alperes hivatkozásával szemben állította, hogy a 2016. március 23-i írásbeli felszólítása alkalmas volt az elévülés megszakítására. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a levél tartalma szerint a teljesítés követelésére irányul, az alperesnek a nyilatkozatot a megítélt támogatás kifizetésére irányuló felszólításként kellett értenie, ezért az az elévülést megszakította. Az elévülést megszakító felszólítás tartalmi kellékei tekintetében hivatkozott a BH2014. 106. és BH1978. 530. számú eseti döntésekben, valamint a GKT 72/1973. számú állásfoglalásban írtakra. Ennek értelmében a felszólítás megfelelő akkor, ha a közölt adatokból meg lehet állapítani, hogy milyen jogviszonyból, illetve tényállásból származó követelésről van szó, és a felszólításban nem kell szükségszerűen megjelölni a követelés pontos összegét.

[22] Az alperesnek a Kúria Jpe.II.60.060/2023/7. számú jogegységi hatályú határozatára hivatkozásával összefüggésben előadta, hogy az alapper az elévülést valóban csak 1.077.500 forint és késedelmi kamata tekintetében szakította meg, ebből azonban nem következik a teljes követelés elévülése.

[23] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes jogelődjének szerződösszegését az ítélt dolog joghatálya miatt a jelen perben már nem lehet vitássá tenni, így a szakértői vélemény kiegészítésére sem volt lehetőség. A 6/2022. JEH indokolásában foglaltakra utalással állította, hogy a 2009. október 8-án kelt 56.Pf.633.215/2019/6. számú jogerős ítélet indokolása részletesen kitért a szakértői vélemény aggálytalanságára, és azt a döntés alapjául felhasználta. Az alapperben az alperes a szakvéleményre nem tett észrevételt, annak kiegészítését vagy új szakértői bizonyítás lefolytatását nem indítványozta. A jogerős ítélet indokolása értelmében az alperes nem volt elzárva attól, hogy a túlárazottsággal kapcsolatos álláspontja alátámasztására szakvéleményt szerezzen be, azonban ilyet nem csatolt és az általa hivatkozott árajánlatok nem voltak alkalmasak arra, hogy a szakvéleménnyel szemben kétséget ébresszenek.

[24] Ennek alapján a korábbi perben a keresettel érvényesített jog anyagi jogi feltételei körében Szakértő neve² szakértő szakvéleményének a helyessége, aggálytalansága már elbírálásra került, így a jelen perben ugyanaz érdemben már nem volt vizsgálható.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdésének alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] A felülbírálati jogkörét – a Pp. 380. §-ában foglalt feltételek fennállta hiányában – a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. A fellebbezés a teljes ítéletre kiterjedt, annak nem volt a Pp. 358. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedett része.

[27] Az elsődleges, az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezés megalapozott.

[28] Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta elsősorban a kereset szerinti követelés elévülését, mivel a követelés elévülése esetén a kereset érdemi ellátására nincs lehetőség. Az elsőfokú bíróság azt azonban tévesen állapította meg, hogy az elévülés megszakadt és ezért a követelés bírósági eljárásban érvényesíthető.

[29] A szerződéskötéskör hatályban volt, ezért a jelen perben még alkalmazandó rPtk. 324. § (1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

[30] A rPtk. 325. § (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

[31] A rPtk. 326. § (1) bekezdése kimondja, hogy az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

[32] A felperes által látszólagos keresethalmazatban érvényesített követelések – a szerződésszegés, a teljesítés megtagadása, illetve a késedelem miatti kárigény, valamint a támogatási szerződés teljesítése iránti igény – elévülési ideje a felek által nem vitatottan 2014. január 1-jével, a támogatási szerződés szerinti kifizetés esedékességével megkezdődött. Ennek alapján a felperesnek elsődlegesen azt kellett igazolnia, hogy a 2022. március 10-én benyújtott keresetlevelében foglalt követelését az elévülési időn belül érvényesíti.

[33] A rPtk. 327. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása – ideértve az egyezséget is –, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

[34] A (2) bekezdés kimondja, hogy az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

[35] A felperes jogorvoslattal nem támadta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a követelés egy részének a megfizetése érdekében indított kereset a követelés elévülését csak az adott keresettel érvényesített értékre szakíthatta meg, továbbá a jog fenntartására tett nyilatkozat nem felel meg a követelés megfizetésére való felszólítás feltételeinek és ennek alapján a felperes által hivatkozott, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 12.P.89.261/2018. számon indított per csak az ott érvényesített 1.077.500 forint kárigény és járulékai, míg a

37.P.87.916/2020. számon indított per csak 5.000.001 forint kárigény és járulékai esetében volt alkalmas az elévülés megszakítására.

[36] A felperes úgyszintén nem támadta az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a 2015. augusztus 14-i felszólítás – a kézbesítés bizonyítottságának hiányában – szintén nem alkalmas az elévülés megszakítására.

[37] Az alperes a jogorvoslati kérelmében kizárólag azt vitatta, hogy a felperes 2016. március 23-án kelt levele alkalmas volt az elévülés megszakítására.

[38] A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperes 2016. március 23-án kelt levele a keresettel érvényesített követelés elévülését megszakította.

[39] A jelen perben még alkalmazandó rPtk. 327. §-ának (1) bekezdése – a hatályos szabályozással ellentétben – lehetővé tette a követelés elévülési idejének megszakítását a fizetésre való írásbeli felszólítással is. Az e jogszabályhelyhez kapcsolódó joggyakorlat munkálta ki azt, hogy az írásbeli felszólítás milyen tartalmi feltételekkel lehet alkalmas az elévülés megszakítására.

[40] E körben a felperes helytállóan hivatkozott arra a fellebbezési ellenkérelmében, hogy a BH2014. 106. számú eseti döntésben, valamint a szintén irányadó GKT 72/1973. számú állásfoglalásban írtak szerint az elévülést megszakító írásbeli felszólításnak az alapul szolgáló jogviszonyt kell megjelölnie, emellett pedig kifejezésre kell juttatnia a jogosult azon akaratát, hogy a követelését a kötelezettel szemben érvényesíteni kívánja. Az irányadó állásfoglalás értelmében a követelés kifejezett, összegszerű megjelölése nem szükséges, hanem elegendő az, ha a felszólítás adatai alapján a kötelezett a vele szemben támasztott követelést azonosítani tudja.

[41] A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólításnak azonban a jogszabály szövegéből következő alapvető tartalmi kelléke a teljesítésre irányuló felhívás, amely nélkül a nyilatkozat az elévülést nem szakíthatja meg. Ezt támasztja alá az EBH2007. 1687. számú kötelezően alkalmazandó elvi határozat is, amelynek értelmében az elévülést megszakító joghatás kiváltására csak a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás alkalmas.

[42] A felperes által hivatkozott 2016. március 23-án kelt levél első része kizárólag a szabálytalansági eljárásban benyújtott jogorvoslat elbírálásának a késedelmét sérelmezte. Az elévülés megszakítása szempontjából figyelembe vehető utolsó két bekezdés közül az első az alperes számára is beazonosítható módon megjelölte a jogviszonyt, amikor utalt a támogatási szerződésben foglalt szerződéses kötelezettségekre, míg az utolsó bekezdés lényegében azt

tartalmazta, hogy a felperes jogszerűtlennek tartja a megítélt támogatási összeg kifizetésének elmaradását. A levél azonban nem hívta fel az alperest a támogatási szerződés alapján járó, akár számszerűen megjelölt, akár más módon beazonosítható összeg kifizetésére, hanem egyrészt büntető feljelentést és polgári peres eljárás indítását helyezte kilátásba a szabálytalansági eljárás megszüntetésének és a támogatási szerződésből eredő – többes számban írt és nem konkretizált – *kötelezettségek* teljesítésének elmaradása esetén; másrészt azt közölte, hogy a felperes az Európai Unió illetékes szervéhez és a sajtó nyilvánosságához kíván fordulni. Sem a támogatási szerződésből eredő, pontosabban be nem azonosított kötelezettségek teljesítése elmaradásának a jelzése, sem a büntető és polgári per megindításának kilátásba helyezése nem azonos a teljesítésre, azaz a kár összegének vagy a támogatási összeg kifizetésére irányuló felszólítással. Az ugyanis nem a rPtk. 327. § (1) bekezdésében meghatározott követelés teljesítésére irányadó írásbeli felszólítás, hogy az alperes a támogatási szerződésben foglalt szerződéses kötelezettségeinek maradéktalanul tegyen eleget.

[43] Mivel a rPtk. 327. § (1) bekezdése szerinti, a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás alapvető és fogalmi eleme a teljesítésre való felhívás, a támogatási összeg megfizetésére irányuló kifejezett felszólítás hiányában a felperes 2016. március 23-án kelt levele a perben érvényesített követelés elévülésének a megszakítására nem volt alkalmas, amelyre figyelemmel a követelés és ehhez kapcsolódóan az alperes szerződéses kötelezettsége beazonosíthatóságának vizsgálata már szükségtelen volt.

[44] A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a felperes valamennyi, látszólagos keresethalmazatban előterjesztett kereseti kérelmében a támogatási szerződés alapján járó összegnek megfelelő marasztalást kért kártérítés vagy a szerződés teljesítése címén, így a 2016. március 23-i levél az ilyen összeg megfizetésére irányuló felhívás hiányában az elévülést egyik jogcímen előterjesztett követelés esetében sem szakította meg.

[45] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla azt állapította meg, hogy a felperes 2014. január 1-jén esedékessé vált követelése 2019. január 1-jén elévült, így az ezt követően, 2019. október 18-án kézbesített felszólítás a már eltelt elévülési határidőt nem szakíthatta meg.

[46] A rPtk. 325. § (1) bekezdése alapján a felperes az elévült követelését bírósági úton nem érvényesítheti, ezért a keresetet erre tekintettel el kell utasítani.

[47] A kereset szerinti követelés bírósági úton való érvényesíthetősége hiányában a Fővárosi Ítéltábla a követelés érdemi megalapozottságának vizsgálatát – e körben az alperes fellebbezésében hivatkozott anyagi jogerő hatás terjedelmének értékelését – szükségtelenként mellőzte.

[48] A kereset érdemi elbírálásának hiányában további bizonyítási eljárás lefolytatására nem volt szükség, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére – a fellebbezésben hivatkozott eljárási szabálysértés miatt – nem volt ok.

[49] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[50] A pervesztes felperes a Pp. 364. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az eredményesen fellebbező alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségei megfizetésére köteles.

[51] Az alperes az elsőfokú eljárásban a perindításkor még hatályban volt, ezért alkalmazandó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. §-a szerint számított perköltsége megfizetését kérte, míg a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a fentiek szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) és (2) bekezdései alapján a kért összeg vagy a számítás alapjául szolgáló jogszabályhely megjelölésével nem számította fel.

[52] Ennek alapján a Fővárosi Ítéltábla az alperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltségét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint, az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alkalmazásával, mintegy hatodára csökkentett mértékű ügyvédi munkadíjban állapította meg, figyelemmel arra, hogy a perben kiterjedt bizonyítás nem folyt, és a viszonylag egyszerűbb jogi megítélésű ügyben kizárólag az elévülés és az anyagi jogerő hatás kérdésében kellett állást foglalni, amelyhez képest kifejtett jogi képviselői tevékenységgel ez az összeg áll arányban.

[53] A Fővárosi Ítéltábla az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére kötelezést – szabályszerű felszámítás hiányában – mellőzte.

[54] A Fővárosi Ítéltábla az alperes személyes illetékmentessége folytán meg nem fizetett 2.500.000 forint fellebbezési illeték viselésére a pervesztes felperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[55] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatásul közli, hogy az eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára kell megfizetni. Az illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdése szerint e határozat jogerőre emelkedését (2025. március 4.) követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kolozs Balázs s.k.

előadó bíró

Dr. Matosek Edina s.k.

bíró